

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΕΡΜΗΣ

Ἐλπίδες, ὦ Χάρων, καὶ δειμάτα καὶ ἄγνοιαι καὶ ἡδοναὶ καὶ
 φιλαργυρίαι καὶ ὄργαι καὶ μίση καὶ τὰ τοιαῦτα. τούτων δὲ ἡ
 ἄγνοια μὲν κάτω συναναμέμικται αὐτοῖς καὶ συμπολιτεύεται,
 καὶ νῆ Δία καὶ τὸ μῖσος καὶ ὄργη καὶ ζηλοτυπία καὶ ἀμαθία
 καὶ ἀπορία καὶ φιλαργυρία, ὁ φόβος δὲ καὶ αἱ ἐλπίδες ὑπεράνω 5
 πετόμενοι ὁ μὲν ἐμπύπτων ἐκπλήττει ἐνίοτε καὶ ὑποπτήσσειν
 ποιεῖ, αἱ δ' ἐλπίδες ὑπὲρ κεφαλῆς αἰωρούμεναι, ὅποταν μάλιστα
 οἴηταί τις ἐπιλήψεσθαι αὐτῶν, ἀναπτάμεναι οἴχονται κεχηνότας
 αὐτοὺς ἀπολιποῦσαι, ὅπερ καὶ τὸν Τάνταλον κάτω πάσχοντα
 16 ὄρας ὑπὸ τοῦ ὕδατος. ἦν δὲ ἀτενίσσης, κατόψει καὶ τὰς Μοίρας 10
 ἄνω ἐπικλωθούσας ἐκάστω τὸν ἀτρακτον, ἀφ' οὗ ἠρτῆσθαι συμ-
 βέβηκεν ἅπαντας ἐκ λεπτῶν νημάτων. ὄρας καθάπερ ἀράχνια
 τινα καταβαίνοντα ἐφ' ἕκαστον ἀπὸ τῶν ἀτράκτων;

ΧΑΡΩΝ

Ἵορῶ πάνυ λεπτὸν ἐκάστω νῆμα, περιπεπλεγμένον γε τὰ πολλά,
 τοῦτο μὲν ἐκείνω, ἐκεῖνο δὲ ἄλλω. 15

ΕΡΜΗΣ

Εἰκότως, ὦ πορθμεῦ· εἴμαρται γὰρ ἐκείνω μὲν ὑπὸ τούτου
 φονευθῆναι, τούτῳ δὲ ὑπ' ἄλλου, καὶ κληρονομῆσαί γε τοῦτον μὲν
 ἐκείνου, ὅτου ἂν ἡ μικρότερον τὸ νῆμα, ἐκεῖνον δὲ αὐτῶν
 τοιόνδε γάρ τι ἡ ἐπιπλοκὴ δηλοῖ. ὄρας δ' οὖν ἀπὸ λεπτοῦ
 κρεμαμένους ἅπαντας· καὶ οὗτος μὲν ἀνασπασθεὶς ἄνω μετέωρός 20
 ἐστὶ καὶ μετὰ μικρὸν καταπεσών, ἀπορραγέντος τοῦ λίνου ἐπει-
 δὰν μηκέτι ἀντέχη πρὸς τὸ βάρος, μέγαν τὸν ψόφον ἐργάσεται,
 οὗτος δὲ ὀλίγον ἀπὸ γῆς αἰωρούμενος, ἦν καὶ πέση, ἀψοφητὶ
 πεσεῖται, μόλις καὶ τοῖς γείτοσιν ἐξακουσθέντος τοῦ πτώματος.

ΧΑΡΩΝ

Παγγέλοια ταῦτα, ὦ Ἑρμῆ. 25